

Служба „Преса и
информация“

Общ съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 17/19
Люксембург, 26 февруари 2019 г.

Решения по дела T-679/16,
Athletic Club/Комисия, и T-865/16, Fútbol Club Barcelona/Комисия

Общият съд на Европейския съюз отменя решение на Комисията, с което данъчният режим на четири испански професионални футболни клуба е обявен за държавна помощ

Всички испански професионални футболни клубове са задължени да се преобразуват в спортни акционерни дружества (наричани по-нататък „САД“) по силата на закон от 1990 г. с цел насърчаване на по-отговорно управление на дейността им. Предвидено е обаче едно изключение: професионалните спортни клубове с положителен финансов резултат през финансовите години, предшествващи приемането на закона, могат да продължат да действат като спортни клубове. Четири испански професионални футболни клуба, а именно Fútbol Club Barcelona (Барселона), Club Atlético Osasuna (Памплона), Athletic Club (Билбао) и Real Madrid Club de Fútbol (Мадрид), се възползват от тази възможност. Така в качеството си на юридически лица с нестопанска цел и за разлика от САД те се ползват от специална данъчна ставка върху доходите, която до 2016 г. продължава да е по-ниска от ставката, приложима по отношение на САД.

С решение от 2016 г.¹ Комисията обявява, че Испания е въвела неправомерно помощ под формата на корпоративна данъчна привилегия в полза на посочените четири професионални футболни клуба. Според Комисията този режим не е съвместим с вътрешния пазар. Поради това тя разпорежда Испания да го прекрати и да възстанови незабавно и ефективно сумата на предоставената помощ.

Fútbol Club Barcelona и Athletic Club обжалват решението на Комисията пред Общия съд на Европейския съюз.

С днешното си решение по дело T-865/16, Fútbol Club Barcelona/Комисия, **Общият съд отменя решението на Комисията**. За сметка на това жалбата на Athletic Club по дело T-679/16 е отхвърлена.

Общият съд най-напред посочва, че разглеждането на схема за помощи трябва да включва различните последици за нейните получатели, както благоприятни, така и неблагоприятни, когато нееднозначният характер на твърдяното предимство произтича от самите ѝ характеристики.

Общият съд подчертава, че мярката, предмет на обжалваното решение, се свежда до стесняване на персоналното приложно поле на данъчния режим на организациите с нестопанска цел в сектора на испанския професионален спорт, действащ при приемането на закона от 1990 г. Затова той проверява дали Комисията е доказала в достатъчна степен, че данъчният режим на организациите с нестопанска цел, разгледан като цяло, може да постави ползващите се от него лица в по-благоприятно положение, отколкото ако действаха като САД.

¹ Решение (ЕС) 2016/2391 на Комисията от 4 юли 2016 година относно държавна помощ SA.29769 (2013/C) (ex 2013/NN), приведена в действие от Испания за някои футболни клубове (ОВ L 357, 2016 г., стр. 1); вж. прессъобщение на Комисията IP/16/2401.

Общият съд отбелязва, че както Комисията подчертава в решението си, за четирите клуба, ползващи се от спорната схема, от 1990 г. до 2015 г. се прилага преференциална номинална данъчна ставка в сравнение с клубовете, действащи като САД.

При все това разглеждането на произтичащото от нея предимство не може да се отдели от останалите компоненти от данъчния режим на организациите с нестопанска цел. В това отношение Общият съд подчертава по-специално, че в хода на проведеното от Комисията административно производство Real Madrid Club de Fútbol отбелязва, че данъчният кредит за реинвестиция на изключителни печалби е по-висок за САД отколкото за организациите с нестопанска цел. Мадридският клуб посочва, че размерът на този кредит може да е значителен предвид практическите аспекти на трансфера на играчи, тъй като печалбата може да се реинвестира в придобиването на нови играчи, и по този начин между 2000 и 2013 г. данъчният режим за организациите с нестопанска цел е бил „много по-неблагоприятен“ за него в сравнение с режима за САД.

Същевременно Комисията изключва компенсирането с относителното предимство, произтичащо от по-високия таван на данъчните кредити, приложим за САД, на преференциалната ставка на облагане, от която се ползват организациите с нестопанска цел, тъй като по-специално липсват доказателства, че системата на данъчни кредити „би била по-благоприятна по принцип и в дългосрочен план“. Според Общия съд обаче, Комисията, която носи тежестта да докаже наличието на предимство, произтичащо от данъчния режим на организациите с нестопанска цел, е можела да направи извод, че е налице такова предимство, само ако докаже, без да излиза извън границите на нейните задължения за разследване, че въвеждането на горна граница за данъчните кредити, която е в размер, по-неблагоприятен за организациите с нестопанска цел отколкото за САД, не може да компенсира предимството, изведено от по-ниската номинална данъчна ставка.

Комисията разчита също на данните от изследване, предоставено от Испания в хода на административното производство. На това основание тя твърди, че през повечето финансови години ефективното данъчно облагане на професионалните футболни клубове като организации с нестопанска цел е било по-ниско отколкото на сравними организации, за които се прилага общият данъчен режим. Данните обаче са окрупнени и се отнасят за всички сектори и оператори, като обхващали само четири финансови години, а за разлика от това спорният режим е действал в периода 1990—2015 г. Въз основа на това Общият съд приема, че **Комисията е допуснала грешка в преценката на фактите.**

На следващо място Общият съд проверява дали въпреки тази грешка Комисията е имала право да се основе само на данни, предоставени от Испания, за да стигне до извода, че е налице предимство. Общият съд отбелязва, че тези данни е трябвало да се съпоставят с други фактически обстоятелства, представени пред Комисията, например данните, изнесени от Real Madrid Club de Fútbol относно размера на данъчните кредити за професионални футболни клубове във връзка с практическите аспекти на трансферите на играчи. Според Общия съд в момента на приемане на решението Комисията е имала на разположение данни, очертаващи спецификата на съответния сектор, що се отнася до размера на данъчните кредити, а това е трябвало да я накара да се усъмни във възможността за прилагане в този сектор на констатациите, отнасящи се за всички сектори, изведени във връзка с ефективното данъчно облагане съответно на организациите с нестопанска цел и на организациите по общия данъчен режим. Следователно Общият съд констатира, че **Комисията не е изпълнила в достатъчна степен задължението да докаже, че спорната мярка осигурява предимство на ползващите се от нея лица.**

ЗАБЕЛЕЖКА: Решението на Общия съд може да се обжалва само по правните въпроси пред Съда в срок от два месеца, считано от съобщаването му.

ЗАБЕЛЕЖКА: Жалбата за отмяна цели да бъдат отменени актове на институциите на Съюза, които противоречат на правото на Съюза. При определени условия държавите членки, европейските институции и частноправните субекти могат да сезират Съда или Общия съд с жалба за отмяна. Ако жалбата е основателна, актът се отменя. Съответната институция трябва да отстрани евентуалната празнота в правото, създадена с отмяната на акта.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Общия съд.

Пълният текст на съдебните решения [T-679/16](#) и [T-865/16](#) е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването.

За допълнителна информация се свържете с Corina-Gabriela Socoliuc ☎ (+352) 4303 4293.

Кадри от обявяването на решението са достъпни на „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106